DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 14den APRIL, 1821. N. 15.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c &c.

Allen die genen die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doet te weten:

Ter onzer kennis gekomen zynde, dat sommige lieden van begrip zyn, dat er van ontroerende goederen by publieke opveiling verkocht wordende, geene opgaaf ter Secretary van den Raad van Policie dezes eilands behoeft te worden gedaan; en dat by de bepaling, in de publicatie van den voormaligen Gouverneur dezer eilanden dd. 1sten December 1811, aangaande het opgeven van verkocht zynde vaste effecten binnen acht dagen na dat he accoord zal zyn getroffen, alleen de zoodanigen die uit de hand verkocht zyn bedoeld wordt, alhoewel in die publicatie geene uitzondering is gemaakt.

Is dienvolgens goedgevonden en verstaan: alle ende eenen iegelyken by deze tegen de voormelde dwaling te waarschouwen en de zoodanige der ingezetenen dewelke, ten gevolge daarvan of anderzins in gebreken mogten zyn gebleven den koop en verkoop van vaste goederen, het zy by publieke opveiling of uit de hand, binnen den voormelden bepaalden tyd van acht dagen op te geven, hierby te gelasten de vereischte opgaaf, uiterlyk op of voor den 16den dezer maand, ter Secretary van den Raad van Policie te doen, in welk geval de boete welke, uit hoofde der bedoelde dwaling mogt verbeurd zyn, niet zal worden afgevorderd; edoch na dien tyd zal niemand bevryd zyn van de betaling der gemelde boete, welke is, twee honderd pezos van achten, door iedereen afzonderlyk te verbeuren.

Gedaan op Curaçao den 6den April 1821, het achtste jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Scharlo, Pietermaay en aan de Overzyde der Haven dato utsupra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

LONDEN, DEN 31STEN JANUARY.

AANSLAG OP HET LEVEN VAN DEN KONING VAN FRANKRYK.

De Parysche nieuwspapieren van verleden Zondag, die hier aangekomen zyn, melden den moordadigen aanslag op het leven van den koning van Frankryk op den avond te voren.—Daar men gezocht heeft om die misdaad, door de uitwerking van buskruid, in het paleis van de Thuileries, te plegen, is het waarschynelyk dat de moordenaars een uitgebreider kwaad dan de verdelging van Z. M. beraamden. Wy zyn blyde hierby te voegen, dat de aanslag mislukt is.

Het volgende zyn de bewoordingen waarmede de omstandigheid door den Moniteur gemeld wordt:—

"Gisteren, omtrent kwartier over vyf, werd eene zeer vreeslyke uitbarsting in het kasteel der Thuileries gehoord. Men ontdekte terstond, dat het de uitwerking was van een vat buskruid, welke achter eene houten kist die op de trap van het kasteel stond is gezet geworden. Verscheidene deuren en glazen ruiten werden ingeslagen. De prefect van policie de procureur generaal, de koning's procureur, en zyne gedeputeerde, kwamen oogenblikkelyk daar, om informatien te nemen tot de ontdekking van de daders dezer stoute onderneming."

De Fransche dagbladen berigten de gebeurtenis met meerdere naauwkeurigheid. Zy melden het volgende:—

"Gisteren avond, omstreeks half vyf, heeft eene uitbarsting byna als een kanon schot, plaats gehad in het paleis digt by het paveljoen van Flora, onder het vertrek van den koning, en over de vertrekken van madame Het schynt dat dit helsche werktuig geplaatst was in het gedeelte van het paleis dat men "de donkere gaandery" noemt; en welke alleenlyk door kaarslicht verlicht wordt. De vengsters van de vertrekken van H. K. H. werden ingeslagen, maar gelukkiglyk werd er niemand beschadigd. De daders van dezen misdadigen aanslag zyn nog niet ontdekt geworden.

Het Journal des Debats geeft de volgende uitlegging van dit ontroerend geval:—

"Gisteren avond, omtrent half vyf uren, was de koning in zyn geheim kabinet bezig, wanneer eensklaps eene verschrikkelyke uitbarsting niet verre van zyne vertrekken gehoord werd. De poorten van het kasteel werden terstond gesloten. De troepen kwamen onder de wapenen, en het strikste onderzoek werd in het paleis gedaan. Men ondervond dat de uitbarsting beneden het vertrek van den koning, en over de vertrekken van madame, wier vengsters ingeslagen waren, had plaats gehad. De slag was zoo geweldig, dat dezelve op de brug Louis XVI gehoord werd. Gelukkiglyk gebeurde geen ongeluk uit dit geval, welke toe gekend moet worden aan de verfoeyelykste boosheid, of aan een zeer schuldig verzuim."

"Ten zes uren, had eene andere uitbarsting plaats te Leszot, digt by den Louvre, maar het heeft geene schade veroorzaakt."

"Een gelyk geval gebeurde op den voorgaanden avond, ten tien uren, op de plaats genaamd het Koninglyke Paleis, op het oogenblik wanneer de hertog van Angouleme, van Compeigne terug keerde."

Deze uittreksels zyn, denken wy, genoegzaam om de natuur en het karakter van deze gebeurtenis te toonen. Het is bezwaarlyk te veronderstelien dat zulk eene uitbarsting by toeval zoude kunnen plaats grypen, want wat toeval zoude een vat buskruid op zoo eene byzondere rigting gezet hebben, juist onmiddelyk onder de vertrekken van den koning, en over die van de hertogin van Angouleme? Inderdaad welk een toeval zoude een vat buskruid in eenig gedeelte van het paleis hebben kunnen brengen? De omstandigheden van het geval, bewyzen al te sterk in onze gedachten, een duivelsch voornemen op het leven van den koning van Frankryk, en mogelyk op dat van eenige andere leden van de koninglyke familie.

Den 1sten Feb.—Eenige onzer tydgenoten schynen, den aanslag op het leven van de Fransche koninglyke familie, gisteren in ons dagblad gemeld, gering te achten. Het volk van Parys merkt denzelven aan als van het grootst gewigt, en waarlyk zelf aan het volk van dit land, verschaft dezelve, stof tot ernstige overweging. Niet minder dan vier aanslagen werden op het leven van de Bourbons in deze twee laatste jaren gemaakt. In een derzelver bereikte de dolk van den moordenaar, het hart van den hertog van Barry, toen aangemerkt als de grootste steun van de regering. Het is onmogelyk niet te erkennen, in deze reeks van misdaden het bestaan eener diep gewortelde haat, tegens die familie welke de tyd niet heeft kunnen verzachten. Het gevolg hiervan moet onvermydelyk dit land aandoen, voor zoo verre de welvaart van hetzelve met de vrede en rust van Frankryk in betrekking staat, zelf, de duur gekochte droevige ondervinding, zoude hetzelve niet beveiligen, om in denzelfden maalstroom met zyn nabuur mede gesleept te worden. Na de mis op verleden Zondag, legden de ministers, maarschalken, een groot getal der pairs, gedeputeerden, en publieke ambtenaren, hun kompliment af by den koning, en betoonden hunne diepe verontwaardiging over de onderneming van den vorigen dag.

De twee huizen van het parlement vergaderden gisteren avond, ingevolge hunne onderlinge bepalingen. In het Huis der Lords, heeft lord Grenville door een verzoek schrift eene aanmerking gedaan, aangaande de stremming van den buitenlandschen handel van het ryk, toen de marquis van Lansdown zyn voornemen te kennen gaf, voorstellende dat de kommittée die laatst zitting had, weder in het beloop van de aanstaande week zoude vergaderen.

De verrigtingen in het Lager Huis waren zeer gewigtig. In den vroegen avond was het huis bezig om verzoek schriften van verscheidene gedeelte van het ryk te ontvangen, klagende over de behandeling door de koningin ondervonden, en verzoekende dat door de goede diensten van het huis H. M.'s naam moge hersteld worden, op deszelfs plaats in het formilier boek.

Niet lang na 8 uren, stelde lord Castlereagh ingevolge zyne aanteekening voor, dat het huis zich in eene kommittée zoude veranderen, ten einde in overweging te nemen het gedeelte van den aanspraak van den koning voor zoo verre dezelve betrekkelyk is om eene toelage aan de koningin te geven. De voorstelling ter neder gelegd zynde, rees Mr. Brougham op, en gaf een brief van de koningin aan het huis over, waarin H. M. erkent de gunstige toegevenheid van den koning, door de aanbeveling van dit onderwerp aan de overweging van het parlement, verklarende haar besluit, om in geene schikkingen toe te stemmen, voor en aleer haar naam op deszelfs plaats in het formilier boek hersteld ware. Deze brief werd met blydschap door het huis aangenomen.

Lord Castlereagh stelde in het kommittée voor, dat aan de koningin eene toelage van £50,000 s'jaars zoude toegestaan worden.

Mr. Holme Sommer beweerde als eene verbetering, dat de som zoude gebragt worden op £30,000 s'jaars.

Na eenige overweging, werd de som van £30.000 afgewezen, zonder eenige verdeeling in de stemmen, en de eerste som door lord Castlereagh voorgesteld, aangenomen.

Den 2den Feb.—Parysche nieuwspapieren van den 30sten laatstleden, kwamen hier dezen morgen aan. De beide kamers vergaderden op maandag; een aanspraak werd van den koning gedaan, aangaande den laatsten aanslag in de Thuileries. De plaats van de uitbarsting op Zaturdag, was dertig ellen van koning's kabinet gelegen.

Wy ontvingen Hollandsche nieuwspapieren tot den 30sten ll. De koning van Pruissen bleef te Berlyn op den 17den. Men zegt, dat de bondgenooten hunne uitnodiging aan hem herhaald hebben, om zich by het congres te Lybach te vervoegen, en dat Z. M. zich gereed maakte, om indien het noodzakelyk ware, tegens het einde van de maand te vertrekken.

Lord Liverpool legde verleden avond aan het Hooger Huis voor, de circulairen, aan de koninglyke afgezanten van de vreemde hoven, betrekkelyk eene circulaire bekendmaking door de hoven van Oostenryk, Rusland en Pruissen, en aan hunne verschillende afgezanten. In dit dokument, waar van wy een afschrift hebben, weigeren de Engelschen alle medewerking der inzigten van de geallieerde vorsten tegen Napels.

Den 3den Feb.—Dezen morgen ontvingen wy Parysche nieuwspapieren van Woensdag. Zy behelzen drie gevallen van de uitbarstingen van springbussen in die stad op Maandag; één te half negen, en één ander te elf uren s'nachts in de straat St. Honore; de derde was dat van eene groote donderbus digt by de Carousal.—De schuldigen in deze aanslagen waren op de vlugt. Niemand had eenige schade bekomen. De koning van Pruissen was nog op den 20sten te Berlyn.

Den 14den April 1821.

TWEEDE OPROEPING.

ALLE Ingezetenen die, by de eerste oproepingen, in gebreken zyn gebleven zich ter Secretary van den Raad van Policie te laten inschryven, worden by deze nogmaals aangezegd om zich op den 24, 25, en 26sten dezer maand, van smorgens negen ure, tot des namiddags te twee ure, ter gemelde Secretary te begeven, om als nog te worden ingeschreven. En aangezien de onwilligen voor de tweede maal in eene grootere boete vervallen, zoo wordt een ieder hierby gewaarschouwd dat geene dan zeer gegronde redenen ter verschooning van het verzuim zullen worden in aanmerking genomen.

De Commissie belast met de inschryving.

W. PRINCE,
Sec. van den Raad van Policie.
W. WEBB DUYCKINCK,
Gouvernements Secretaris.

Fiscaal's Kantoor, den 13den April 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen,

Op poene als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 13den April 1821.

TE KOOP.

EEN huis toebehoorende aan den ondergeteekenden, gelegen op Pieter Maay, bevorens toebehoord hebbende aan den Heer A. Demeza; hebbende onlangs reparatien ondergaan ter waarde van Ps. 629; bestaande uit zeruime vertrekken onder en boven, een groote zaal; zynde voorzien van een regenbak, beste afdakjes, en keuken, alles in de beste orde — De Hypotheekhouder zal zich billyk laten vinden. Te bevragen by de ondergeteekende te St. Jago, op Scharloo.

GABRIEL DACOSTA GOMEZ.

Te Koop op het Drukkerij Kantoor,

THE

REGLEMENT

VAN

ORGANISATIE, ADMINISTRATIE

EN

DISCIPLINE

VOOR DE

SCHUTTERIJ

OP HET EILAND CURACAO,

Ingenaaid in 8vo.

Te koop op deze Drukkery.

HET REGLEMENT

Ter Bepaling der Emolumenten en Legessen, welke op het Eiland Curaçao mogen gevorderd e rgenoten worden.—Als mede

HET REGLEMENT EN TARIEF OP HET KLEIN ZEGEL.

Beide in octavo gedrukt, en kunnen afzonderlyk of aan elkander gehecht bekomen worden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

7.	golet	Eliza, Turner,	Jamaika
	——	Rob Roy, Sweet,	St. Thomas
	——	Attractive, Muller,	Jamaika
	brik	Hippomenes, Bourne,	New York
9.	golet	El Carmen, Ramires,	Sp. kust
	bark	Helena, Eltino,	dito
11.	golet	N. S. del Carmen, Maurie,	dito
13.	——	Manuela, Perez,	dito
	——	Grand Paqueta, Montero,	dito

UITGEKLAARD—APRIL.

9	golet	Fan Fan, Williams,	Jamaika
10	——	Theodora, Simon,	La Guayra
11.	brik	Eliza, Waring,	New York
12	golet	Anna Catharina, Laroche,	S. kust
	bark	Helena, Eltino,	dito
13.	golet	Carolina, Hansen,	Rio de la Hacha
	——	Logan, Holmes,	New York
	——	N. S. del Carmen, Maurie,	S. kust

Door de Eliza, Turner, 9 dagen van Jamaika, hebbende de Spaansche kust aangedaan, ontvingen wy nieuwspapieren van Kingston, tot den 28sten Maart, behelzende de berigten uit Londen tot den 3den February, van welke wy eenige uittreksels gemaakt hebben.

De zaken van Napels schynen een ernstige wending te nemen. Het Oostenrykschе leger, bestaande uit 200,000 man, van het welke de helft bestemd is tot den aanval van Napels, en de overige om tot een observatie leger te dienen, is de Po overgetrokken en Ravena binnen gerukt. De Napolitanen schynen evenwel hunne nieuwe constitutioneele regeringsvorm te willen behouden, en het is daarom dat wy waarschynelyk welhaast van een' bloedigen stryd tusschen hen en de Oostenrykers zullen vernemen.

Op Donderdag hadden er hier twee aankomsten van Maracaybo plaats, het schynt uit wonderlyksche berigten, dat er eene poging gedaan is door de mulatten en andere lieden van de kleur, om eene tegen revolutie in die plaats te bewerkstelligen, doch geene der blanken of Spanjaarden, hadden een zweem van aandeel in deze zamenspanning genomen. De zamen gezworenen, ten getalle van 360, vergaderden zoo men zegt ter middernacht, met het oogmerk om hunne plannen ten uitvoer te brengen. Er werd evenwel berigt hiervan aan de regering gegeven, welke hem door eene militaire magt liet omringen, en gevangen nemen, verder werd er afgekondigd dat alle ingezetenen dier plaats, den eed van getrouwheid aan de republick van Columbia zouden afleggen, en dat de gene welke zulks weigeren, zouden buiten de stad moeten verlaten,

De schooner Mary, van St. Martha, kwam hier op gisteren aan, en berigt, dat het grootste gedeelte van het garnisoen aldaar ingescheept was, om generaal Urdaneta te Maracaybo te versterken.

By den aankomst van een visschers kano, van Cumarebo, welke een' Spaanschen kommandant en acht man overvoerde, vernemen wy, dat de wapenstilstand gebroken is door generaal Morales, welke een gedeelte der krygsmagt der Independenten te Calabozo gestationeerd, aangevallen en verslagen heeft. Berigten hiervan werden zonder uitstel tot generaal Bolivar overgebragt, die toen te Barinas was, handelende met de kommissarissen, door de Cortes afgevaardigd. De onderhandelingen werden plotseling afgebroken en de kommissarissen bevolen om onmiddelyk naar Caracas terug te keren.

De kano, welke bovengemelde tyding bragt, deed den overtogt van Cumarebo tot dit eiland, welker afstend 15 mylen breed is, in 24 uren.

Uit alle berigten is het waarschynelyk dat de oorlog tusschen de Koningsgezinden en de Independenten spoedig en algemeen zal hervat worden. Inderdaad hebben wy reeds gehoord dat er eene expeditie van Maracaybo stond te vertrekken, om Coro aan te vallen.

In de nieuwspapieren van New York, welke wy ontvangen hebben door de brik Hippomenes, kapitein Bourne, vinden wy de volgende nadere byzonderheid van den brand te Paramaribo.

NIEUW YORK,

Den 21sten Maart.—Arriveerde de brik Cynthia, kapitein Holmes, in 32 dagen van Surinamen Kapitein Holmes, berigt dat de brand te Paramaribo grooter geweest was, dan wy eerst gedacht hebben, dezelve begon ten een uur op Zondag den 21sten January, en duurde omtrent 20 uren voort. Het meeste bevolkte gedeelte van de stad werd in de asch gelegd. De verwoesting omvatte byna alle openbare en schoone gebouwen, onder dewelke twee prachtige kerken, de Roomsch Catholyke en de Hollandsche, te zamen met 394 woonhuizen in het geheel, pakhuizen en neger huizen er onder begrepen, zynde 1500 gebouwen die afgebrand zyn. Het begon in het noordoostelyke gedeelte van de stad (juist in de rigting van den wind) en maakte een volmaakte bresse in sommige straten van veertig voet wyd.

Uittreksel uit een' brief, Kingston den 28sten Maart.

"De onafhankelykheid van Zuid Amerika, maakt bestendig nieuwe voortgangen. By een vaartuig op den 13den der loopende maand van Chagres vertrokken, vernemen wy, dat alle de havens van de kust van Nieuw Grenada, Guayaquil, ongesloten, tot aan Panama onafhankelyk zyn, als ook die van Peru, Callao uitgezonderd, welke overgaaf dagelyks verwacht wordt. De brigadier van het koninglyke leger, graaf de Torretaglie, inboorling van Peru, gouverneur van de provintie Truxillo, in dit land gelegen, heeft het zelfde gedaan als de gouverneur van Maracaibo, Delgado, namelyk: de onafhankelykheid dier provintie verklaard, zonder de minste bloedstorting. Het koninglyke leger van Peru heeft twee uitvallen gedaan, de eerste tot Guaricho, alwaar hetzelve de nederlaag ontving, door het Chiliaansche leger onder San Martin; het batallion van Numancia, bestaande uit 800 man, zynde meest inboorlingen van Venezuela en Cundinamarca, hebben zich gedurende het gevecht van het koninglyke leger afgescheiden, en tot dat van Chili overgegaan. Het koninglyke leger in overhaasting te rug trekkende, naderde het leger van Chili, de hoofdstad tot Puerta del Sol, zynde twee mylen afstand van dezelve, alhier had een nieuw gevegt plaats; het koninglyke leger werd bevolen door de generaal O'Reilly, en vlugtte in den grootsten haast, achterlatende een groot getal dooden, gekwetsten, en gevangenen, onder de laatste bevond zich de generaal O'Reilly, dit verlies veroorzaakt de grootste wanorder en verslagenheid te Lima; San Martin bezette hierop de omliggende valleyen en belangryke punten, en sneed allen toevoer van levensmiddelen af, en stelde zich in verband met lord Cochrane, die de haven El Callao naauwkeurig blokkeert, zoo dat Lima genoodzaakt zal zyn te kapituleren."

LONDEN.

HET VERGAAN VAN HET TRANSPORT SCHIP ABEONA.

Het is met het grievenste leedwezen, dat wy moeten mededeelen, het droevige lot van het transport schip Abeona, van 328 tonnen, onder bevel van den luitenant Mudge, der koninglyke zeemagt, het welke laatstledene October van Greenock, zeilde, met kolonisten voor de Kaap de Goede Hoop.

Op den 25sten November, omtrent middag, op de breete van 4 graden en 30 min. noord, en de lengte van 25 graden en 30 min. west, geraakte de Abeona ongelukkiglyk in brand, en werd verbrandde onder omstandigheden van den vreeslyksten en jammerlyksten aard. Van het scheepsvolk zynde 21 man, en 140 kolonisten, mannen, vrouwen, en kinderen, makende in het geheel 161 persoonen, werden slechts 49 gered. Deze zyn allen gelukkiglyk te Lissabon in veiligheid opgebragt; en zyn vervolgens in de brik Royal Charlotte naar Greenock vertrokken, uitgezonderd tien wees kinderen, die door de Britsche Factorie, te Lissabon, onder hunne vriendelyke bescherming genomen waren.

De brand begon in de bewaarplaats der levensmiddelen, terwyl de opper stuurman, daar eenige noodzakelyke bezigheden verrigtte.— De voortgang der vlammen was zoo hevig, dat men alleen drie kleine booten overboord konde krygen, voor dat het vuur de takels, enz. verteerde, welke noodig waren om de groote boot uit hyschen.

In deze drie booten gingen 49 personen, met zulk eene schaarsche voorzorg van levensbehoeften, dat de gevolgen even vreeselyk moesten geweest zyn, als by rampzalige lot der genen die aan boord gebleven waren, hadde niet een Portugeesch schip van Bahia, naar Lissabon bestemd, hen ontmoet, en aan boord genomen, waarop zy veilig en gastvry werden onthaald, en naar Lissabon gebragt, na dat zy tot des middags toe op de noodlottige plaats rondgezeild hadden, in hoop van sommige der ellendige lyders, die het wrak mogten verlaten hebben te bespeuren, doch zonder gevolg.

Van het scheepsvolk, zynde 21 personen, werden slechts 14 behouden, daar onder begreepende luitenant Mudge, de agent, Mr. Fisher, de chirurgyn, de schipper, en de tweede stuurman. De eerste stuurman weigerde uit een gevoel van medelyden in de boot te gaan, zeggende dat hy het lot van de genen, die aan boord verlaten waren, zoude ondergaan.

Van de kolonisten, bestaande uit 31 mannen, 24 vrouwen, 55 jongens, en 30 meisjes, werden allenig 10 mannen, 3 vrouwen, 16 jongens, en 6 meisjes gered.

Eene lyst der personen die gered waren, is voor de opper magistraten van Glasgow en Greenock gezonden geworden, ten einde dit hunne bloedverwanten in verschillende gedeelten van dat land te berigten.

Brussel, 30sten Dec. 1821.—Een schrikkelyke brand had gisteren morgen ten 5 uren, in het paleis van den prins van Oranje plaats, welke geheellyk dat schoone gebouw verteerde, in weerwil van de vaardigste hulp die op alle wyzen verleend werd; en den buitegemeenen yver en de moed der burgers, die yverig waren om hunne liefde voor den prins en de princes, door de meer buitengewone pogingen aan den dag te leggen, om de toenemende vlam uit te blusschen. Z. K. H de prins van Oranje gaf zelve bevelen aan de werklieden, en moedigde hunnen yver aan, met de koenheid en onverzaagdheid, die hem op eene verhevene wyze kenschetzen.

Onderwyl werden de dokumenten van het paleis van de staten generaal (dat naast aan dat van den prins gelegen is) verplaatst; als ook de kostbaarste meubelen welke uit de vlam konden gered worden, werden in het park en de naast by zynde huizen gebragt. De brand scheen begonnen te hebben, in de kapel van de princes. op de hoogste verdieping. De prins trachtte oogenblikkelyk door zyne huisbediendens, hulp toe te brengen, doch vruchteloos.— Ten 7 uren verliet de princes met hare drie zonen het paleis, welke een prooi der vlammen wierd, en die niet lang naderhand met verbazend geweld verdar uitbarsten; de vlam nam toe tot in de zaal van de staten generaal, welke met zoo veel smaak en netheid door M. van der Straeten, s'konings bouwmeester is versierd geworden. Alleenlyk bleven de bloote muren van dit prachtig gebouw staan; maar de voorgevel, dien wy aan de ervarene hand van Mr. Godecharles verschuldigd zyn, is gelukkiglyk schadeloos gebleven. Alle de documenten en papieren van het voormalig gouvernement, die van de provincien, van den vier-

schaar van den handel, enz. zyn gered geworden. Verscheidene kostbere dingen zyn als mede behouden; maar vele zyn ook vernield. Het vuur werd niet voor vyf gebluscht, maar ten 10 uren was er eene hevige ontsteltenis, welke evenwel, schielyk gesteld werd. Verscheidene personen hebben zware kneuzingen en wonden bekomen, maar men weet nog niet of er iemand het leven by verloren heeft.—Hunne K. H. zyn thans in de hotel van de marquis d'Asch

In de hoop van eenige juwelen of gesmolten zilver te verkrygen, heeft men orders gegeven, om de geheele plaats met planken in te sluiten; er werden eenige dezer dingen gevonden. De juwelier van het hof, M. Dalain, heeft ook verscheidene kostbare artikels gevonden, maar zeer beschadigd.

H. Keizerlyke H. de princes van Oranje, [illegible] droeg deze droevige omstandigheid met eene standvastigheid waardig der zuster van den keizer Alexander.

De prins heeft mildelyk bystand gezonden aan de personen, die gedurende hunne pogingen tot het uitbluschen van het vuur, schade geleden hebben; en die in het hospitaal alle mogelyke hulp verkrygen.

Merkwaardige behoudenis.—Door toeval dat twee mannen in een kryt put zagen, die naby Doddington ligt, verschrikten zy, toen zy de stem van een mensch hoorden, die uit den put kwam; zy zochten terstond naar een ladder en daalden in de put neder, wanneer zy tot hunne groote verwondering eene jonge vrouw in eene deerlyken staat vonden, zy was reeds zestien dagen in dezen jammerlyken staat, zonder eenigen anderen onderstand dan eene weinige hoeveelheid water dat gevalliglyk in die put lekte. Zy verhaalde dat naar huis gaande, op Maandag den 6den September, zy in de put viel, dat onopgemerkt gebleven is, dat gedurende haar droevig verblyf daarin, zy verscheidene malen de stem en fluistering van ploegers en andere voorby gaande personen hoorde, maar kon zich aan hen niet hooren laten, zynde eene diepte van omtrent 40 voeten beneden de oppervlakte der aarde. Zy had gepoogd om trappen te maken met stukken kryt, maar deze vielen gedurig af, dus vermeerderde hare wanhoop by elke teleurstelling. Wy zyn blyde hier by te voegen, dat zy zeer weinige schade geleden heeft met haren val, en zich schielyk van de uitwerking van vrees en vasten herstelt.—*Maidstone Journaal.*

By the Eliza, Turner, 9 days from Jamaica, having touched on the Spanish Main, we received Kingston papers to the 28th of March, containing London intelligence to the 3d of February, from which we have given considerable extracts.

The affairs of Naples seem to be drawing to a crisis. The Austrian army, consisting of nearly 200,000 men, of whom one half are destined for the attack of Naples, and the remainder to form an army of observation, had passed the Po and entered Ravena. The Neapolitans, however, appear to be determined to defend their new constitutional form of government, and we may, therefore, expect soon to hear of a sanguinary conflict having taken place between them and the Austrians.

On Thursday there were two arrivals from Maracaybo. It appears from verbal accounts that an attempt had been made in that place, to effect a counter revolution, by the native mulatoes and other people of colour, but not a single white person or Spaniard was implicated in the plot. The conspirators are stated to have assembled, to the amount of 360 persons, about midnight, for the purpose of deliberating upon and maturing their plans Information of their designs having, however, been conveyed to the government, they were surprised by a military force and made prisoners. We are told, that since the discovery of this plot the authorities in Maracaybo have decreed that the inhabitants should swear allegiance to the Columbian government, and such as declined doing so, were to be ordered to leave the place.

The schooner Mary, from St. Martha, arrived yesterday, and brings accounts that the greater part of the garrison of that place had been embarked to reinforce general Urdaneta in Maracaybo.

By the arrival of a fishing canoe on Thursday evening, from Cumarebo, which conveyed a Spanish commandant and eight men, we learn that the armistice had been broken by general Morales having made an attack upon and defeated a part of the Republican forces stationed in Calabozo. Accounts of this affair were forwarded without delay to general Bolivar, who was then in Barinas, treating with the commissioners sent out by the Cortes. The conferences were thus abruptly put an end to, and the commissioners ordered to return immediately to Caracas

The canoe which brought the above intelligence was paddled over the whole way from Cumarebo to this island, a distance of fifteen leagues, in 24 hours.

From all accounts it seems probable that the war between the Royalists and Columbians will be speedily and generally recommenced. Indeed we have already heard that an expedition was about proceding from Maracaybo to attack Coro.

A letter from Kingston, Jamaica, dated 28th March, contains the following.

The independence of South America is daily assuming a stronger character. By a craft which left Chagres on the 13th inst. we learn that all the ports along the southern coast of New Granada, from Guayaquil to Panama inclusive, and all those of Peru, excepting Callao, by an almost simultaneous operation have hailed their independence. The Spanish gen. count of Torretaglie, a native of Peru, governor of the province of Truxillo in the said Peru, walking upon the track of Delgado, the commander in chief of Maracaybo, spontaneously, and without the least disorder proclaimed the freedom of the whole province under his command. The royal army of Lima, made two sorties, the first one as far as Guancho, where it was worsted by the Chilenian hosts under San Martin and the batallion of Numencia 800 strong, composed chiefly of Venezuelan and [illegible] warriors During the engagement a very great number of the Spanish forces went over to the Patriots, in consequence thereof the Royalists had to fall back towards the capital with considerable loss, pursued by their opponents, who advanced to the gate of El Sol, but two leagues distant from the said capital. Here again the Royalists, headed by gen. O'Reilly, attempted to attack the [illegible] a second time; but they were compelled [illegible] ed with considerable loss of slain and [illegible] and among the later gen O'Reilly [illegible]. This battle has spread the greatest [illegible] throughout Lima, as San Martin was already master of all the vallies and the whole of the interior; while lord Cochrane closely blockaded Callao, cutting off the entrance of provisions into Lima, and withal would soon reduce it to the necessity of capitulating.

We have read letters from Santa Martha down to the 12th, and from Savanilla to the 20th instant. No news.

By the Hippomenes, Bourne, 14 days from New York, we received papers to the 23d ult. from which we have copied the following extracts.

NEW YORK, March 15.

Extract of a letter from a gentleman at Cape Henry, St. Domingo, dated Feb. 2, 1821.

"President Boyer is expected to return here in about six weeks, to sell the public property, complete his appointments, to project and carry into operation plans for rebuilding and repairing the ruins of this once beautiful town, to proclaim the new constitution—and if possible, to enforce the new laws. Affairs are far from being settled, although Boyer on the whole is popular but lacks Christophe's energy and promptness, which are necessary to govern a people who have already seen two revolutions."

March 21.—Arrived brig Cynthia, captain Holmes, 32 days from Surinam, Captain Holmes, states that the fire at Paramaribo to have been greater than before reported. It commenced about 1 o'clock on Sunday 21st January, and continued burning about 20 hours. The most populous part of the town was laid in ashes. The destruction involved almost all the public and elegant buildings among which were two superb churches, Roman catholic and Dutch, together with 394 dwelling houses; in the whole, including stores, negro-houses, &c. there were 1500 buildings consumed It commenced in the northeast quarter of the town, (directly to windward) and made a complete sheet in some streets forty feet wide

March 22.—Latest From Callao.—By the arrival of the ship Hannibal at Sag Harbour, from the coast of Patagonia, accounts have been received confirming the intelligence of the massacre of a part of a boat's crew belonging to the Macedonian, in the port of Callao. The Hannibal while at sea, in lat 28 29 South, long. 31 12 West, spoke the ship Panther, Austin, of Boston, bound to Gibraltar, by which the above information was given. Capt. Austin represented that he left Callao with all the other neutral vessels laying in port, in consequence of an indiscriminate fire being opened upon them by the Spanish batteries, and that the day after the capture of the Spanish frigate by lord Cochrane, a boat from the U. S. frigate Macedonian was fired into by the Spanish soldiers, and several men killed on attempting to land. It was added, that the viceroy at Lima ordered an escort for capt Downs, and conducted him on board his ship. No blame, however, appears to have been attached by captain Austin to lord Cochrane, or to any of his men, on this unfortunate occasion

March 23.—South America.—The Philadelphia Daily Advertiser contains an extract of a letter from Carthagena, of the 5th January in which it is said that "the commissioners appointed by the republican congress and gen. Morillo, to decide the line of division, &c. between the two parties for the ensuing six months, are now here and treating on the different subjects of their mission; no doubt tranquillity will be restored, without again having recourse to arms. The Columbians will, I think, easily obtain their independence. The frigate Viva, from Spain, via La Guayra, arrived here a few days since, and has brought out the commissioner appointed by the Cortes to treat with the Patriots of Lima; he proceeds in a few days for Porto Bello. From the general aspect of affairs in this quarter, we shall no doubt enjoy our usual commerce, as produce is plenty in the country and will arrive as soon as permission is given by both parties to pass and repass freely, which I hope will be done to-day or to-morrow."

JAMAICA.

March 24.—Santa Fé Gazettes to the 11th ult. have been received here. They contain an official notification by Bolivar, decreeing that no foreigners shall, in future, be admitted into the military service of Columbia; that such foreigners, as may have already attained the rank of general, shal continue to retain the same; and that all other foreigners, holding commissions in the army of Columbia, may continue in the service but shall attain no higher rank than that of lieutenant colonel

It is reported (says a St. Kitts paper), that lieut. general the earl of Cork is to succeed lord Combermere as governor of Barbados and commander of the forces.

Forgeries.—A number of remittences have lately been made from the West Indies in bank notes; which, on examination, proved to be forged ones. Thirteen notes, for twenty pounds each, of the above description, were paid in together at a banker's in Lombard street, which were received from the Havana.

Arrived at Port Morant, the Venezuelian brig Centinel, Peter James Bradford, master, from St. Martha bound to Curaçao: She put in here in distress, having encountered several gales, during which she sprung a leak, and was compelled to bear away for this island.

The Tamar frigate, of 28 guns, capt Peyton, returned into port on Saturday evening, having seen the Independent privateer Jupiter clear of the island.

[Translation.]

Occupation of Barcelona, and freedom of all that province.

(From the Courier of the Oronoco.)

On the 22d of October our troops, under the command of gen. Monegas, took possession of the capital of Barcelona. The Spanish chief Tanjusto was intrenched in a very strong mansion, situate in Portugal, with the bridge that led to it drawn up; but notwithstanding, he was fearful of being attacked on all sides, and took refuge in the Moro during the night where he remained for some time, defended by three flecheras Meanwhile the most active operations were continued, in order to dislodge him from a position which merely depended on the weak resources it could receive from sea.

Gen. Monegas, having garrisoned Barcelona with a tolerable good force, marched towards Quiamare, in quest of Francisco Guzman, *alias* Chignal, and on the morning of the 2d Nov, vigorously attacked him on the summit of a craggy mountain, where he had intrenched himself, defended by a piece of artillery.

Victory soon crowned our operations, and the enemy, in order to escape total destruction, abandoned their post and took to flight.

We, notwithstanding the dangerous road, pursued them, killed a few of them, took four boxes of stores, 65 muskets, 33 head of cattle and 20 horses: Fortunately for Guzman, our cavalry met with much difficulty in traversing the river, to which his escape may be attributed.

Gen. Monegas informs us, that on his returning to Barcelona he met five deserters from Guzman, with their muskets, &c. whom he took into his service.

Occupation of Carupano by the troops of Columbia, and liberty to all the coast of Paria.

We have just time to inform the public of the pleasing news of the taking of Carupano; the particulars of which came too late for this day's publication; but, for the immediate satisfaction of our readers, we publish the following.

(Circular.)

REPUBLIC OF COLUMBIA:

Province of Cumana, head quarters, at Catuaro, Nov. 27.

On the 25th was the happy moment in which the people of this province proclaimed their liberty. The troops, under the command of Leon and Lemus, took possession of the town. The commandant Carbonel remained concealed in the fort, together with a number of followers Carbonel, however, when he found the cry for freedom so general, came out to speak to the commandant of our troops, and agreed to deliver up the fort, with all the men that were in it, among whom was the notorious Necatio.

A brig and schooner of war, and two merchant vessels, were taken.

AGUSTIN ARMARIO, com. in chief.

Remarkable preservation.—As two men were looking into a chalk well near Doddington, they were alarmed by the sound of a human voice issuing from it; they immediately procured a ladder and descended, when to their great surprise they found a young woman in a state of excessive exhaustion, she having been in this deplorable situation *sixteen days*, without any other support than a small quantity of water which occasionally dripped into the well. She stated that proceeding homeward on Monday, the 6th September, she fell into the well, which had been left uncovered; that during her agonizing confinement, she had repeatedly heard the voices and whistling of ploughmen and of persons passing that way, but could not make her own voice reach them, being at a depth of nearly 40 feet below the surface of the earth. She had endeavoured to form steps by raising pieces of chalk, but they had constantly given way, thus increasing her despair at every disappointment. We are happy to add that she received very little injury from her fall, and is now rapidly recovering the effects of fear and fasting.—*Maidstone Jour.*

ST. VINCENT'S, JAN. 13, 1821.

In our Gazette of the 18th November, we announced the capture of the schooner Eagle, belonging to this port, on her voyage to Angostura, in the river Oronoco. The following particulars, extracted from a deposition of one of the passengers on board, have been kindly furnished us by the owner of the Eagle, who arrived here on Monday, after being some time a prisoner at Cumana:

"That on the afternoon of the 4th November, when in the entrance of the river Oronoco, they fell in with a brig, which brought the schooner to; that she was immediately boarded by a boat or canoe, containing twenty men; that no resistance was made on board the schooner; that the crew, with the exception of capt. George M'Arthur, the mate, and one seamen, were immediately removed on board the brig: That the person who commanded the boarding party was Manuel Nieves, a Portuguese, who informed deponent that he was commander of four 'flecheras' or gun-boats, that had been fitted out at the Spanish port of Carupano; that the brig then in company was an American vessel, which he had captured a few days before: That in the evening of the same day the said captain Manuel Nieves proceeded to search deponent's and other passengers' trunks; that whilst in the act of doing so, capt. George M'Arthur came into the cabin where the deponent was, and observed 'that was not the manner in which other nations conducted themselves, when they made prizes,' or words to that effect, and, upon this, capt. Nieves ordered some of his people, in the Spanish language, to come down and tie captain M'Arthur, in consequence of which order several of a privateer's crew came down and forced captain M'Arthur on deck; that captain Nieves followed, and a few moments after captain M'Arthur was violently thrown down the companion bleeding and apparently wounded in the body, that he laid himself in a reclining posture on the after-locker, supported by James W. Brown, Esq. owner of the schooner Eagle, and whilst in that position a Spaniard, one of the privateer's crew, came rushing in a furious manner into the cabin, and ran his sword into captain M'Arthur's body. That captain Manuel Nieves ordered captain M'Authur's hands to be tied behind his back, which was done, and he was pulled up by a cord on deck, where he lay on his face struggling; that captain Nieves, whilst the captain was laying so, stabbed him twice with his sword, and ordered him to be thrown in the water. Deponent farther swears, that captain M'Arthur appeared to be still alive when thrown into the river. Captain Nieves then ordered the deponent and the other passengers, three in number, to have their hands tied behind their backs, which was done to all but the deponent, whose hands were afterwards ordered not to be tied; that captain Nieves threatened them all with immediate death, and deponent verily believes he would have killed them all, had he not been prevented by Joseph Treyn, his clerk, who represented to him, that the passengers had done nothing that merited death, and that he would complain against him if he put them to death, as soon as the privateer arrived at the port of Cumana. The passengers were then released."

LONDON, January 31.

ATTEMPT UPON THE LIFE OF THE KING OF FRANCE.

The Paris papers of Sunday last, which have arrived at our office, announce an attrocious attempt upon the life of the king of France on the preceeding evening. As the crime was sought to be perpetrated by the explosion of gunpowder, in the palace of the Thuileries, it is probable that the assassins contemplated a more extensive mischief than the destruction even of his majesty. We are happy to add that the attempt has altogether failed.

The following are the terms in which the circumstance is stated by the Moniteur:—

"Yesterday, within about a quarter of five o'clock, a very violent explosion was heard in the castle of the Thuileries. It was immediately ascertained to have been proceeded from a barrel of gunpowder, which had been placed behind a wooden chest that stood on the staircose of the castle. Several doors and panes of glass were broken. The prefect of police, the attorney-general, and the first advocate-general, the king's attorney, and his deputy, instantly repaired to the spot, and proceeded to take informations for the discovery of the authors of this daring violence."

The Gazette de France mentions the occurrence with more precision. It says—

"Yesterday evening, at half past four o'clock, an explosion similar to the discharge of a cannon took place in the palace near the Pavillion of Flora, under the apartment of the king, and over the apartments of madame. It appears that the fulminating machine had been deposited in that part of the palace that is called "the dark corridor," and which is lighted only by candles. The windows of her royal highness's apartments were broken, but happily no person was hurt. The authors of this criminal attempt have not yet been discovered."

The Journal des Debats gives the following version of the alarming event:—

"Yesterday evening, about half past four o'clock, the king was transacting business in hi private cabinet, when all of a sudden a violent detonation was heard not far from his apartments. The gates of the castle were instantly closed. The troops were under arms, and the most minute searches were made in the palace. It was found that the explosion had taken place beneath the king's cabinet, and over the apartments of madame, whose windows were broken. The explosion was so violent that it was heard at the Pont Louis XVI. Fortunately no accident happened from this occurrence, which must be attributed either to the most abominable wickedness, or a very culpable negligence."

"At six o'clock, a further explosion took place at the place Lescot, near the Louvre, but it caused no injury."

"A similar occurrence took place on the preceding evening, at ten o'clock, at the place du Palais Royal, at the moment when the duke of Angouleme was returning from Compeigne."

These extracts are, we think, sufficient to shew the nature and character of this occurrence. It is difficult to imagine how such an explosion could have taken place by accident; for what accident could have placed a barrel of gunpowder in so singular a situation as to be immediately under the apartments of the king and over the apartments of the duchess of Angouleme? What accident, indeed, could have brought a barrel of gunpowder into any part of the palace? The circumstances of the case too strongly point in our opinion, to a diabolical design to destroy the life of the king of France, and possibly some other members of the royal family.

Feb 1.—Some of our contemporaries appear to have made slight of the attempt upon the lives of the royal family of France, noticed in our paper of yesterday. The people of Paris consider it of the highest importance, and indeed even to the people of this country it furnishes matters for serious reflection. Not less than four attempts upon the lives of the Bourbons had been made within the last two years, in one of which the poniard of the assassin reached the heart of the duke de Berri, then considered the main pillar of the Bourbon dynasty. It is impossible not to see in this series of crime the existence of a deep rooted hatred against that family, which time has not been able to assuage; the success of which must inevitably affect this country so far as its welfare is connected with the peace and tranquillity of France, even though dear-bought woful experience should save it from being involved in the same vortex with its neighbour. After mass on Sunday last the grand dignitaries of the crown, the ministers, marshalls, a great number of peers, deputies, and public functionaries, paid their respects to the king, and expressed their profound indignation excited by the attempt of the preceding day. The other members of the royal family also received proofs of the public regard wherever they appeared, but nothing has transpired respecting the authors or abattors of this diabolical attempt.

The two Houses of Parliament assembled yesterday evening, in pursuance of the terms of their adjournments respectively. In the House of Lords the restrictions upon the foreign commerce of the empire were noticed by lord Grenville, in presenting a petition upon the subject, when the marquis of Lansdowne expressed his intention of proposing, in the course of the next week, that the committee which sat last session should be again appointed.

The proceedings in the House of Commons were extremely interesting. In the early part of the evening the House was occupied in receiving petitions from various parts of the kingdom, complaining of the treatment experienced by the queen, and praying that by the good offices of the House her majesty's name might be restored to its place in the liturgy.

Soon after eight o'clock, lord Castlereagh in pursuance of his notice, moved that the House should resolve itself into a committee for the purpose of taking into consideration so much of the king's speech as related to making a provision for the queen. The motion being put from the chair, Mr Brougham rose, and presented to the house a message from the queen, in which her majesty, after acknowledging the gracious condescension of the king in recommending the subject to the consideration of parliament, expressed her resolution of not according to any arrangement until her name should be restored to its place in the liturgy. This message was read amidst the cheers of the House.

In the committee lord Castlereagh proposed that a sum of 50,000l. a year should be granted to her majesty.

Mr. Holme Sommer moved, as an amendment, that the sum should be 30,000l. a year.

After some discussion, the amendment was negatived without a division, and the original sum, as proposed by lord Castlereagh, agreed to.

Feb. 2.—The Paris papers of the 30th last arrived this morning. The two chambers met on Monday, and voted addresses to the king on the late attempt at the Thuileries. The place of the explosion on Saturday was thirty yards distant from the king's cabinet,

We have received Dutch papers to the 31st last. The king of Prussia remained at Berlin on the 17th. It is said that the allies have renewed their invitation to him to join the congress at Laybach, and that his majesty proposed to set out, if necessary, about the end of the month.

Lord Liverpool last evening, laid before the House of Lords the circular dispatch transmitted to his majesty's missions at foreign courts, relative to a circular communication addressed by the courts of Austria, Russia, and Prussia to their several missions. In this document, of which we have a copy, the British government declaims all participation in the views of the allied sovereigns against Naples.

Feb. 3.—The Paris papers of Wednesday arrived this morning. They announce three cases of the explosion of petards in that city on Monday; one at half past nine, and another at eleven at night in the Rue St. Honore; the third was that of an enormous petard near the Carousal. The guilty agents in these attempts made their escape. No persen received any injury. The king of Prussia remained at Berlin on the 20th.

Falmouth, Jan. 30.—Arrived this morning the Marlborough packet, capt. Bull, with mails from Lisbon, nine days passage. She brings the melancholy account of an earthquake having taken place in the neighbourhood of Oporto about the 15th inst. during which several vessels sunk, some upset, and others were driven to sea. A gentleman's house, with all his wine vaults, containing several pipes of wine, with all the inmates (about six or eight in number), sunk into the earth, and the spot now remains covered with water seven fathoms deep. A great number of lives lost. The shock was felt strongly at Lisbon, and the commotion in the Tagus unusual. The whole particulars are expected by the next packet.

The equipment of another expedion for the Arctic regions is going on with the greatest celerity, and, as in the former one, no expence is spared in furnishing comforts, both in food and clothing, for the interpid navigators. The Fury, captain Parry, is now in Deptford dock, doubling, and being rendered as fast and strong as wood and iron will admit. The Hecla, captain Lyon, is already in that state, but will nevertheless be docked, to be thoroughly examined, and to have such repairs as may be necessary. Both ships are fully manned with the choicest and best seamen, and so great was the ardour displayed, that more than double the number of volunteers offered their services than could be accepted.

Nearly all the seamen who served in the last voyage have again volunteered their services.

LOSS OF THE ABEONA TRANSPORT.

It is with the most poignant regret we have to communicate the melancholy fate of the Abeona transport, of 325 tons, under the charge of lieut. Mudge, of the royal navy, which sailed from Greenock, in October last, with settlers for the cape of Good Hope.

On the 25th November, about noon, in lat. 4 deg. 30 min. north, and longitude 25 deg. 30 min. west, the Abeona, unfortunately caught fire, and was burnt, under circumstances of the most awful and distressing nature. Out of a crew of 21 persons, and 140 emigrants, men, women, and children, making a total of 161 persons, only 49 are saved. These are happily all safely landed at Lisbon,—and have subsequently sailed in the royal Charlotte merchant brig, for Greenock, except ten orphan boys, whom the gentlemen of the British factory, at Lisbon, have taken under their kind protection.

The fire broke out in the after store room, whilst the chief mate was occupied in some necessary business there; and such was the awful progress of the flames, that only three small boats could be got overboard, before the flames consumed the tackel, &c. necessary for hoisting out the long boat.

In these three small boats, forty nine persons were received on board, with so scanty a supply of provisions, that the consequences must have been almost equally dreadful with the untimely fate of those left on board, had not a Portuguese ship from Bahia, bound to Lisbon, most providentially fallen in with them at daylight, next morning, and received them on board, in which they were safely and hospitably conveyed to Lisbon, after cruising about the fatal spot till noon, in hopes of descrying some of the miserable sufferers who might have clung to parts of the wreck, but without success.

Of a crew consisting of twenty-one persons, fourteen are saved, including lieut. Mudge, the agent, Mr. Fisher, the surgeon, the master of the ship, and second mate—the first mate, in the most feeling manner, refusing to go into the boats, saying that he would abide the fate of those left on board.

Of the emigrants, consisting in all of 31 men, 24 women, 55 boys, and 30 girls, only 10 men, 3 women, 16 boys, and 5 girls are saved.

List of the persons saved have been sent to the chief magistrates of Glasgow and Greenock, for the information of the friends of the respective parties in the country.